

Їде з ярмарку мужик,
Школяра здобає,
Підпив собі, неборак,
Ото і питає:

«Що ти, хлопче, за їден?»
— Я школяр, — той каже.
«А коли ти, — каже, — шкляр,
То сідай же, враже!»

Школяр собі не страшко,
Бере та й сідає,
А мужик сидить, мовчить,
Воли поганяє.

Далі в озеро звернув,
В саму середину,
Зупинився, воли п'ють;
Питає хлопчину:

«Що ти, — каже, — за їден?»
— Я школяр, панотче!
«Школяр, — каже, — а не шкляр?»
Та як настукоче!..

«Геть із воза, куди хоч,
Бісовий школяру!..»
Школяр поли підійняв:
— А що ж, господару!..

Як пускатися на дно,
Не псувати льоду;

Пустіть уже хоч з ярма
Скочити у воду!

«Не питайся!.. Куди хоч!», -
Мужик промовляє...
Тоді школяр по війї —
Притику виймає.

Перегнувся на ярмо,
Полових по шкірі...
Їде школяр на сухе —
Мужик у баюрі.